

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิ

สังกัด

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทิพา ต่อสกุลแก้ว ภาควิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรพรรณ โตสิงห์ ภาควิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
3. อาจารย์ ดร.อวยพร ตันมุขยกุล ภาควิชาการพยาบาลสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4. อาจารย์ ภัสพร ชำวีชา วิทยาจารย์ วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์
สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร
5. คุณ สุภารัตน์ สุวรรณเทวะคุปต์ พยาบาลประจำการระดับ 4 โรงพยาบาลศิริราช
มหาวิทยาลัยมหิดล

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

แบบแผนการสัมผัส

แบบแผนการสัมผัสนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์มาจากวิธีการสัมผัสของโทวา และ แคสเมเยอร์ (Tovar & Cassmeyer ,1989 , p. 1359) โดยยึดหลักองค์ประกอบการสัมผัสของไวส์ส (Weiss , 1979 , pp. 77 - 78) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ป่วยเกิดความสุขสบายและคลายความวิตกกังวล ซึ่งประกอบด้วย 2 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนการสร้างสัมพันธ์ภาพ โดยผู้วิจัยกระทำในวันก่อนผ่าตัด 1 วัน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ผู้วิจัยแนะนำตนเอง พร้อมแจ้งวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือจากผู้ป่วย

1.2 ผู้วิจัยพูดคุยซักถามเกี่ยวกับอาการ ความรู้สึกของผู้ป่วย และรับฟังผู้ป่วยบรรยายความรู้สึกอย่างตั้งใจ

1.3 ผู้วิจัยบอกสภาพทั่วไปของผู้ป่วยหลังผ่าตัดให้ผู้ป่วยฟัง พร้อมกับปลอบโยนเพื่อให้ผู้ป่วยคลายความวิตกกังวล

2. ขั้นตอนการสัมผัส ร่วมกับการพูดคุย เพื่อให้การสัมผัสเป็นไปตามธรรมชาติ ภายหลังจากที่ผู้ป่วยรู้สึกตัว ตอบคำถามเกี่ยวกับ เวลา สถานที่ และบุคคลได้ถูกต้อง

2.1 ผู้วิจัยเตรียมตนเองให้พร้อมในการให้สัมผัส โดยการทำจิตใจให้สงบ มั่นใจ และเต็มใจที่จะช่วยให้ผู้ป่วยเกิดความสุขสบาย คลายความวิตกกังวล

2.2 ทักทายโดยการเรียกชื่อผู้ป่วยด้วยน้ำเสียงนุ่มนวล

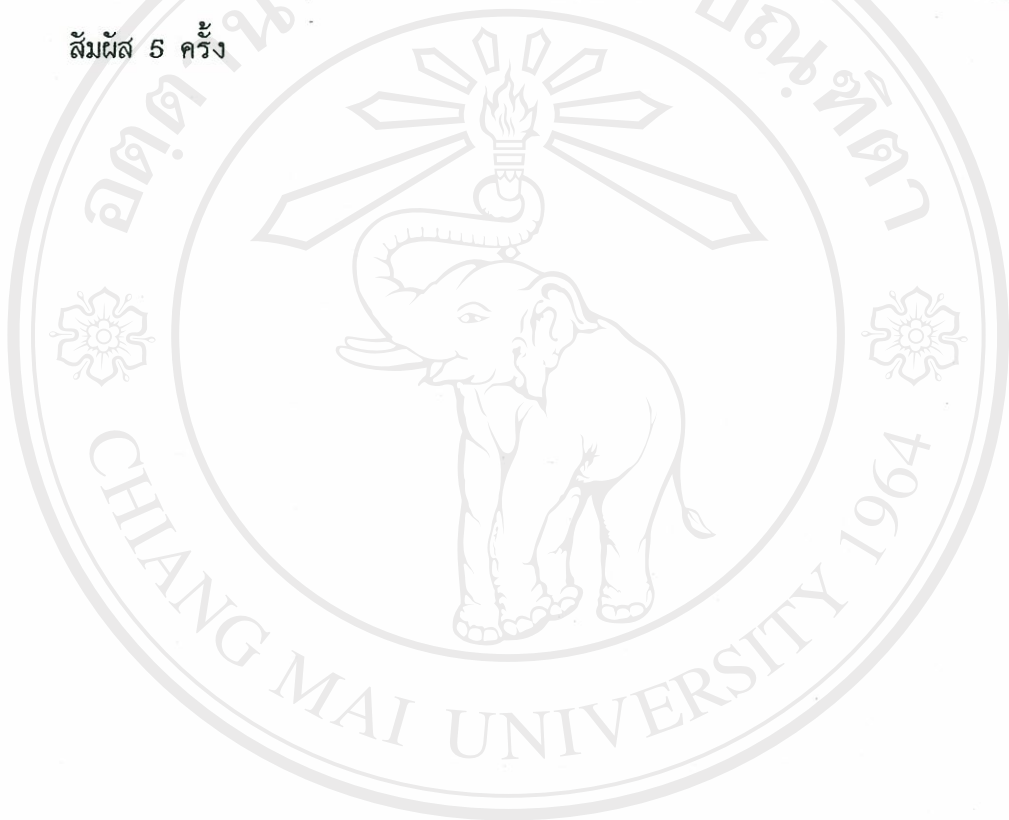
2.3 ผู้วิจัยเริ่มให้สัมผัส โดยการวางมือลงบนหลังมือของผู้ป่วยข้างที่อยู่ใกล้กับผู้ป่วยอย่างแผ่วเบาและนุ่มนวลประมาณ 1 นาที จากนั้นผู้วิจัยใช้มือทั้ง 2 ข้างประคองมือผู้ป่วยไว้หนึ่ง ๆ อีกประมาณ 2 นาที พร้อมทั้งปลอบโยนผู้ป่วย

2.4 ผู้วิจัยใช้มือทั้ง 2 ข้าง บีบมือผู้ป่วยเบา ๆ จากนั้นค่อย ๆ คลายออกอย่างช้า ๆ โดยกระทำเช่นนี้สลับกันอย่างนุ่มนวลและมั่นคงประมาณ 2 นาที

2.5 ผู้วิจัยใช้มือข้างที่อยู่ใต้อุ้งมือของผู้ป่วย ลูบไล่ไปมา เบา ๆ ที่บริเวณเหนือข้อมือ จนถึงบริเวณปลายแขนด้านหลัง พร้อมกับแนะนำให้ผู้ป่วยหายใจเข้า ออก ช้า ๆ

ลึก ๆ ยาว ๆ ประมาณ 2 นาที จากนั้นให้ผู้ป่วยหายใจตามคำแนะนำ โดยผู้วิจัยยังคง
ลูบไล้เบา ๆ ที่บริเวณดังกล่าวอีกประมาณ 2 นาที

2.6 ผู้วิจัยสัมผัสโดยการตบเบา ๆ บริเวณหลังมือของผู้ป่วยประมาณ 1 นาที
เป็นการสิ้นสุดการสัมผัสในแต่ละครั้ง จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน 2.1 - 2.5
ต่อไปอีก 4 ครั้ง ๆ ละ 10 นาที โดยแต่ละครั้งจะห่างกัน 50 นาที จนครบการ
สัมผัส 5 ครั้ง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

แบบบันทึกข้อมูลส่วนตัวของผู้ป่วย

ผู้ป่วยอันดับที่ _____

กลุ่มควบคุม ()

กลุ่มทดลอง ()

ชื่อ - นามสกุล _____ อายุ _____ ปี สถานภาพสมรส _____

HN _____ วันที่รับไว้ในโรงพยาบาล _____

วันที่ผ่าตัด _____ วันที่จำหน่ายออกจากโรงพยาบาล _____

การวินิจฉัยโรค _____

การผ่าตัด _____

ชนิดของยาระงับความรู้สึกตัว _____

เริ่มได้รับยาระงับความรู้สึกตัวเวลา _____ สิ้นสุดเวลา _____

เริ่มผ่าตัดเวลา _____ สิ้นสุดการผ่าตัดเวลา _____

เริ่มรู้สึกตัว ตอบคำถามเกี่ยวกับบุคคล เวลา และสถานที่ได้ถูกต้องเวลา _____

ยาแก้ปวดที่ได้รับเมื่อเจ็บปวด _____ เวลา _____

ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษา จบชั้น _____

() มัธยมศึกษา จบชั้น _____

() อาชีวศึกษา จบชั้น _____

() อุดมศึกษา จบชั้น _____

ระดับความวิตกกังวลแฝง

() ต่ำ ผู้ป่วยมีคะแนน _____

() ปานกลาง ผู้ป่วยมีคะแนน _____

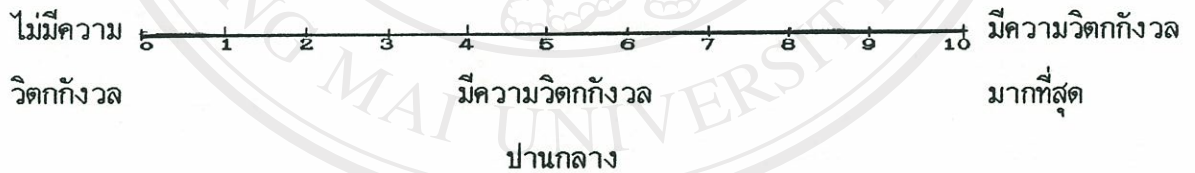
() สูง ผู้ป่วยมีคะแนน _____

มาตรวัดความวิตกกังวล

ชื่อ -นามสกุล _____

คำชี้แจง

เส้นตรงที่แสดงข้างล่างนี้เป็นมาตรวัดความวิตกกังวล ที่จะใช้ประเมินเกี่ยวกับ
ความรู้สึกรู้สึกวิตกกังวลหลังผ่าตัดของท่าน โปรดทำเครื่องหมายกากบาทลงบนบริเวณเส้นตรงที่
แสดง ตามความรู้สึกรู้สึกวิตกกังวลที่ท่านมีอยู่จริง ในขณะนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบประเมินความวิตกกังวลขณะเผชิญ

ชื่อ - นามสกุล _____

วันที่ _____

คำชี้แจง

ข้อความในแบบสอบถามเป็นข้อความที่ท่านจะใช้บรรยายเกี่ยวกับตัวท่านเอง
โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ลงตรงช่องที่ท่านพิจารณาว่าตรงกับความรู้สึกของท่านในขณะนั้นมากที่สุด ข้อความที่ท่านตอบจะไม่มีถูกหรือผิด คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านในครั้งนี้

ตัวอย่าง

ความรู้สึกในขณะ	ไม่มีเลย	มีบ้าง	มีค่อนข้างมาก	มีมากที่สุด
ข้าพเจ้ารู้สึกเวียนศีรษะ			✓	

ความรู้สึกในขณะนี้	ไม่มีเลย	มีบ้าง	มีค่อนข้างมาก	มีมากที่สุด
1. ข้าพเจ้ารู้สึกสงบ				
2. ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นคงในชีวิต				
3. ข้าพเจ้ารู้สึกตึงเครียด				
4. ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจ				
5. ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจ				
6. ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิด				
7. ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลกับเคราะห์ร้าย ต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น				
8. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าได้พักผ่อน				
9. ข้าพเจ้ารู้สึกวิตกกังวล				
10. ข้าพเจ้ารู้สึกสะดวกสบาย				

ความรู้สึกในขณะนั้น	ไม่มีเลย	มีบ้าง	มีค่อนข้างมาก	มีมากที่สุด
11. ข้าพเจ้ารู้สึกเชื่อมั่นในตนเอง				
12. ข้าพเจ้ารู้สึกตื่นตัวง่าย				
13. ข้าพเจ้ารู้สึกกระสับกระส่าย				
14. ข้าพเจ้ารู้สึกอดิเรก				
15. ข้าพเจ้ารู้สึกผ่อนคลาย				
16. ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจ				
17. ข้าพเจ้ากำลังกังวลใจ				
18. ข้าพเจ้ารู้สึกตึงเครียด				
19. ข้าพเจ้ารู้สึกไร้เรี่ยวแรง				
20. ข้าพเจ้ารู้สึกแจ่มใส				

แบบประเมินความวิตกกังวลขณะแต่ง

ชื่อ - นามสกุล _____

วันที่ _____

คำชี้แจง

ข้อความในแบบสอบถามเป็นข้อความที่ท่านจะใช้บรรยายเกี่ยวกับตัวท่านเอง
โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อและทำเครื่องหมาย ลงตรงช่องที่ท่านพิจารณาว่าตรงกับ
ความรู้สึกทั่ว ๆ ไปของท่านให้มากที่สุด ข้อความที่ตอบจะไม่มีถูกหรือผิด คำตอบของท่าน
ถือเป็นความลับ ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านในครั้งนี้

ตัวอย่าง

ความรู้สึกทั่ว ๆ ไป	ไม่มีเลย	บางครั้ง	บ่อย ๆ	สม่ำเสมอ
ข้าพเจ้ารู้สึกมีความสุข				✓

ความรู้สึกทั่ว ๆ ไป	ไม่มีเลย	บางครั้ง	บ่อย ๆ	สม่ำเสมอ
1. ข้าพเจ้ารู้สึกแฉะไป				
2. ข้าพเจ้ารู้สึกเหนื่อยหน่ายง่าย				
3. ข้าพเจ้ารู้สึกอยากร้องไห้				
4. ข้าพเจ้าอยากมีความสุขเหมือนคนอื่น				
5. ข้าพเจ้ามักพลาดโอกาสเพราะตัดสินใจช้าเกินไป				
6. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าได้พักผ่อน				
7. ข้าพเจ้ารู้สึกสุขุมรอบคอบ				
8. ข้าพเจ้ารู้สึกมีอุปสรรคมากมายจนทำให้ท้อใจ				
9. ข้าพเจ้ามักกังวลเกินกว่าเหตุ				
10. ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นสุข				

ความรู้สึกทั่ว ๆ ไป	ไม่มีเลย	บางครั้ง	บ่อย ๆ	สม่ำเสมอ
11. ข้าพเจ้ามักถือทุกสิ่งเป็นเรื่องจริงจัง				
12. ข้าพเจ้าขาดความมั่นใจในตนเอง				
13. ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นคงในชีวิต				
14. ข้าพเจ้าพยายามหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับความยุ่งยาก				
15. ข้าพเจ้ารู้สึกหม่นหมอง				
16. ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจ				
17. ข้าพเจ้าถูกรบกวนโดยความคิดที่ไร้สาระ				
18. ข้าพเจ้ามักใส่ใจกับความผิดหวัง				

ความรู้สึกทั่ว ๆ ไป	ไม่มีเลย	บางครั้ง	บ่อย ๆ	สม่ำเสมอ
19. ข้าพเจ้าเป็นคนเสมอต้น เสมอปลาย				
20. ข้าพเจ้ามีความห่วงใยและ ตั้งใจเคร่งครัดเมื่อนึกถึงเรื่องที่ เกี่ยวข้องกับและสนใจอยู่				

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การหาความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (ยูวดี ภาษา, มาลี เลิศมาลีวงศ์, เยาวลักษณ์ เล้าหะจินดา, วิไล ลีสุวรรณ, พรรณวดี พุทธิคณะ, และ รุจิเรศ ธนรักษ์, 2353, หน้า 127)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_1^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α = สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

n = จำนวนข้อของแบบสอบถาม

s_1^2 = ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อ

s_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมในแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบประเมินความวิตกกังวลขณะเผชิญ กับ มาตรการความวิตกกังวลตามวิธีของ เพียร์สัน (กนกทิพย์ พัฒนาพิภพพันธ์, 2529, หน้า 116)

$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum x)^2][N \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} = ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

x = ข้อมูลที่ได้จากการประเมินชุดที่ 1

y = ข้อมูลที่ได้จากการประเมินชุดที่ 2

N = จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3. การเปรียบเทียบความวิตกกังวลของผู้ป่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติ
การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางเมื่อมีการวัดซ้ำ (George, 1981, pp. 327 - 331)

3.1 ลักษณะรูปแบบของข้อมูล

	subjects	C_1	C_2	C_3	$\dots C_k$	$T_{r.s}$
R_1	1 2 3 . n					
	$T_{rc.}$					T_1
R_2	1 2 3 . n					
	$T_{rc.}$					T_2
	T_c					$T = T_1 + T_2$

เมื่อ R	=	กลุ่มตัวอย่าง
n	=	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
k	=	จำนวนครั้งของการศึกษา
$T_{rc.}$	=	ผลรวมในแต่ละคอลัมน์และในแต่ละกลุ่ม
$T_{r.s}$	=	ผลรวมในแต่ละบุคคล
T_c	=	ผลรวมทั้งหมดในแต่ละคอลัมน์

3.2 ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง เมื่อมีการวัดซ้ำ

แหล่ง	SS	df	MS	F
ระหว่างบุคคล (between subjects)		$Rn - 1$		$\frac{S_r^2}{S_{s/r}^2}$
กลุ่ม (rows)		$R - 1$	S_r^2	
ความคลาดเคลื่อน (S/R)		$R(n - 1)$	$S_{s/r}^2$	
ภายในบุคคล (within subjects)		$Rn(c - 1)$		$\frac{S_c^2}{S_{sc/r}^2}$
คอลัมน์ (columns)		$c - 1$	S_c^2	
การมีปฏิสัมพันธ์ (R C)		$(R - 1)(C - 1)$	S_{rc}^2	$\frac{S_{rc}^2}{S_{sc/r}^2}$
ความคลาดเคลื่อน (C S)/R		$R(n - 1)(C - 1)$	$S_{sc/r}^2$	
รวมทั้งหมด (total)		$RCn - 1$		

การหา Sum of squares หรือ SS โดย

$$\text{between subjects} = \frac{1}{C} \sum_{r=1}^R \sum_{s=1}^n T_{r.s}^2 - \frac{T^2}{nRC}$$

$$\text{rows} = \frac{1}{nC} \sum_{r=1}^R T_r^2 - \frac{T^2}{nRC}$$

$$\text{S/R} = \frac{1}{C} \sum_{r=1}^R \sum_{s=1}^n T_{r.s}^2 - \frac{1}{nC} \sum_{r=1}^R T_r^2$$

$$\text{within subjects} = \sum_{r=1}^R \sum_{c=1}^C \sum_{i=1}^n X_{rci}^2 - \frac{1}{C} \sum_{r=1}^R \sum_{s=1}^n T_{r.s}^2$$

$$\text{columns} = \frac{1}{nR} \sum_{c=1}^C T_{.c}^2 - \frac{T^2}{nRC}$$

$$\text{R C} = \frac{1}{n} \sum_{r=1}^R \sum_{c=1}^C T_{rc.}^2 - \frac{1}{nC} \sum_{r=1}^R T_r^2 - \frac{1}{nR} \sum_{c=1}^C T_{c.}^2 + \frac{T^2}{nRC}$$

$$\text{SC/R} = \sum_{r=1}^R \sum_{c=1}^C \sum_{i=1}^n X_{rci}^2 - \frac{1}{C} \sum_{r=1}^R \sum_{s=1}^n T_{r.s}^2 - \frac{1}{n} \sum_{r=1}^R \sum_{c=1}^C T_{rc.}^2 + \frac{1}{nC} \sum_{r=1}^R T_r^2$$

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

การหา MS โดย

$$S_r^2 = \frac{\text{SS ของ rows}}{R - 1}$$

$$S_{s/r}^2 = \frac{\text{SS ของ S/R}}{R(n - 1)}$$

$$S_c^2 = \frac{\text{SS ของ columns}}{C - 1}$$

$$S_{rc}^2 = \frac{\text{SS ของ R C}}{(R - 1)(C - 1)}$$

$$S_{sc/r}^2 = \frac{\text{SS ของ (C S)/R}}{R(n - 1)(C - 1)}$$

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

4. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการเปรียบเทียบเชิงพหุคูณแบบตูกี (กนกทิพย์ พัฒนาพันธ์, 2529, หน้า 11 - 12)

$$T = \text{table } q_k \sqrt{MS_{w/n}}$$

เมื่อ $T =$ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่
 $\text{table } q_k =$ ค่า q ที่ได้จากตาราง studentized range

5. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความวิตกกังวลขณะเผชิญของสปีลเบอร์เกอร์ ระหว่างผู้ป่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยวิธี $t - \text{test}$ (กนกทิพย์ พัฒนาพันธ์, 2529, หน้า 244)

กรณีไม่ทราบค่าความแปรปรวนของประชากร ต้องทดสอบความแปรปรวนก่อนโดยใช้

สถิติ

$$F = \frac{S_1^2}{S_2^2}$$

เมื่อ $F =$ ค่าความแปรปรวน

$S_1^2 =$ ค่าความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม

$S_2^2 =$ ค่าความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง

F คำนวณมีค่าน้อยกว่า F ตารางตามระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ แสดงว่าไม่มี ความแตกต่างระหว่างค่าความแปรปรวนของประชากรทั้งสองกลุ่ม จึงทดสอบด้วย t - test

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{\frac{S_p^2}{n_1} + \frac{S_p^2}{n_2}}} \quad \text{โดยมี } df = n_1 + n_2 - 2$$

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

เมื่อ $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ = ค่าเฉลี่ยของผู้ป่วยกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

μ_1, μ_2 = ค่าเฉลี่ยของประชากร

S_p^2 = ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

แนวทางในการนำการสัมผัสไปใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาล

เนื่องจากการสัมผัสเพื่อการดูแล เป็นสิ่งที่สามารถสอดแทรกเข้าไปในกิจกรรมการพยาบาลทุกชนิด ทำได้อย่างอิสระ ต่อเนื่อง และตลอดเวลา ดังนั้นเพื่อให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูงสุด พยาบาลที่ให้การสัมผัสผู้ป่วย ควรพิจารณา หรือคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. พยาบาลจะต้องมีความเชื่อ และแน่ใจในประโยชน์ของการสัมผัส จึงจะสามารถให้การสัมผัสผู้ป่วย ด้วยความเชื่อมั่นและตั้งใจ

2. ก่อนให้การสัมผัสแก่ผู้ป่วย พยาบาลควรสร้างสัมพันธภาพ โดยการพูดคุยกับผู้ป่วย ทั้งนี้เพื่อเป็นการเริ่มต้น และเป็นการบอกให้ผู้ป่วยทราบล่วงหน้า นอกจากนี้พยาบาลยังต้องมีการเตรียมตนเองให้พร้อมที่จะให้การสัมผัสแก่ผู้ป่วย โดยการทำจิตใจให้สงบ พร้อมทั้งจะให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย ให้เกิดความสุขสบาย คลายความวิตกกังวล

3. การสัมผัสอาจกระทำร่วมกันหลายลักษณะโดย การประคองมือผู้ป่วย การลูบไล้ บีบ และ ตบ เบา ๆ อย่างนุ่มนวล บริเวณที่มีใยประสาทนำเข้ามาก เช่น ใบหน้า มือ และแขน เป็นต้น เพราะจะทำให้การรับรู้ความรู้สึกชัดเจนมากยิ่งขึ้น การสัมผัสควรมีทั้งความแรง และแผ่วเบา แต่ต้องไม่เบาจนเกินไป หรือไม่แรงจนก่อให้เกิดความเจ็บปวด เพราะการสัมผัสที่เบาเกินไปจะทำให้มีการรับรู้น้อย ส่วนการสัมผัสที่รุนแรงมาก อาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการตอบสนองได้

4. พยาบาลควรมีการสัมผัสที่สอดคล้องกับ น้ำเสียง ท่าทาง และการแสดงออกทางสีหน้า เพราะการสัมผัสที่เหมาะสม สอดคล้องกัน จะทำให้การสัมผัสนั้นมีประสิทธิภาพเต็มที่

5. ขณะให้การสัมผัสผู้ป่วยนั้น พยาบาลควรมีการสังเกตพฤติกรรมการตอบสนองต่อการสัมผัสของผู้ป่วย เช่น การแสดงออกทางสีหน้า การสบตา ลักษณะการเคลื่อนไหวร่างกาย ความตึงตัวของกล้ามเนื้อ และน้ำเสียง ทั้งนี้เพื่อปรับการใช้สัมผัสให้เหมาะสมกับผู้ป่วย

การสัมผัสเป็นวิธีการลดความวิตกกังวล ที่พยาบาลทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องมือใด ๆ การสัมผัสที่เหมาะสมจะทำให้ผู้ป่วยมีความสุขสบาย ผ่อนคลาย เชื่อมั่น เต็มใจให้ความร่วมมือในการรักษาพยาบาล ซึ่งจะมีผลให้ผู้ป่วยกลับคืนสู่สภาพปกติ โดยปราศจากภาวะแทรกซ้อนในที่สุด

ประวัติของผู้เขียน

ชื่อ นางสาวประภาศรี จีระยิ่งมงคล

วัน เดือน ปี เกิด 23 กันยายน 2505

ประวัติการศึกษา

วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปี พ.ศ.ที่สำเร็จการศึกษา
ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาปีที่ 5	โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย	2525
	จังหวัดกรุงเทพมหานคร	
ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์	วิทยาลัยพยาบาลสงขลา	2529
และผดุงครรภ์ชั้นสูง	จังหวัดสงขลา	

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

ปี พ.ศ. 2529 - ปัจจุบัน วิทยาจารย์ระดับ 5 วิทยาลัยพยาบาลพะเยา
จังหวัดพะเยา

ลิขสิทธิ์ © by Chiang Mai University
All rights reserved